

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 17 (2294) 2003 m. rugpjūčio mėn. 20 d.

Eina 46-tus metus

Melbourne

Arkivyskupijos diena

Arkivyskupas Sigitas
TAMKEVIČIUS

Šiais metais ilgą laiką buvo vedama agitacinė kampanija su šūkiu "Laisvę Joninėms". Save laikantiems pagonimis rūpėjo turėti Rasos šventę, aludariai planavo per Jonines parduoti daugiau alaus – ir tikriausiai tarp tų agitatorių nebuvo nė vieno, kuris būtų siekęs pagerbti žmogų, apie kurį Jėzus Kristus pasakė, jog jis esąs didžiausias tarp gimusiųjų iš moters. Deja, toks yra šiandienis pasaulis, kuriame pasroviui plaukiantys žmonės dėmesį atkreipia tik į turtingas, lėbujančias ir jokio padarumo nepaisančias "žvaigždes". Ar ką nors galėtų šitiems žmonėms pasakyti toks varganas Jono vardą nešiojantis žmogus, kuris vilkėjo kupranugario kailiu, maitinosi skėriais ir kvietė tautiečius atgailauti. Žiniasklaida jį tuojau nušviptų, suteikdama tamsybininko ir draudėjo vardą.

Mums, Kauno arkivyskupijos tikintiesiems, Jonas Krikštytojas yra ne vienas iš daugelio šventųjų, kuriuos gerbiame ir iš kurių mokomės sekti Kristų, – jis tiesiog yra mūsų

didelės šeimos svarbiausias narys, kurį pasirinkome dangiškuoju globėju. Be abejo, ši globėja reikia gerai pažinti ir atitinkamai vertinti. Šventojo Rašto puslapiai mums pristato kelis Jono Krikštytojo gyvenimo epizodus, kurie gana ryškiai atskleidžia šio šventojo asmenybę. Dar prieš gimiant Jonui angelas jo tėvui Zacharijui pranešė, jog jo žmona Elžbieta pagimdys vaikėlį, kuris bus kupinas Šventosios Dvasios ir daugybę Izraelio sūnų atvers į Viešpatį (Lk 1).

Gimęs kūdikis augo ir tvirtėjo dvasia. Jis gyveno dykumoje iki pat savo viešo pasirodymo Izraeliui dienos. Tik du sakiniai Luko evangelijoje skirti didelio žmogaus ir didelio šventojo trisdešimties metų laikotarpiui. Šis žmogus beveik visą gyvenimą tik ruošėsi sutikti pasaulio Gelbėtoją ir jį parodyti savo tautiečiams. Po trisdešimties metų Šv. Jonas Krikštytojas prie Jordano skelbė atgailą, krikštijo žmones ir jiems parodė ateinantį Mesiją: "Štai Dievo avinėlis, kuris naikina

pasaulio nuodėmę". Šis šventasis tarsi neturėjo savo asmeninio gyvenimo, o apie savo tarnystę tepasakė: "Aš – tyruose šaukiančiojo balsas: taisykite Viešpačiui kelią!" Parodęs tautiečiams Jėzų, Jonas pasitraukė į šalį ir greitai Erodo buvo nužudytas. Taigi jis ne tik parodė Išganytoją, bet prie Jo aukos pridėjo ir savo gyvybės auką. Galime tik džiaugtis, turėdami šitokį arkivyskupijos globėją, į kurį verta atidžiai įsižiūrėti, kad ir mes gerai atliktume Bažnyčioje savo misiją. Ją galėtume apibrėžti labai trumpai – parodyti Jėzų Kristų mūsų dienų žmonėms.

Švenčiant Kauno arkivyskupijos globėjo šventę, noriu kalbėti ne tiek apie Joną Krikštytoją, apie kurį šį tą žinome iš Šventojo Rašto puslapių, bet ypač paraginti visus būti atviriems nūdienos aktualijoms ir su Jono Krikštytojo dvasia pasitikti šiandienos iššūkius.

Kauno arkivyskupija tarp kitų vyskupijų yra tarsi vyresnioji sesuo; vyresnioji ne todėl, kad būtų už kitas didesnė ar geresnė, bet dėl to, kad Apvaizdos lėmimu Lietuvos bažnytinėje provincijoje turėjo išskirtinį vaidmenį. Kadangi Kaunas buvo Laikinoji Lietuvos sostinė, šioje arkivyskupijoje sparčiau kūrėsi ir augo įvairios bažnytinės institucijos – organizacijos, draugijos ir vienuolynai, kurie net sovietiniais metais išliko pakankamai gyvybingi. Visu tuo turėtume ne tiek didžiulius, kiek jausti atsakomybę už Bažnyčios ateitį pasitinkant naujuosius laikus, kurie kėsina ne tik į

HIMNAS MEILEI

Tu meilės ugnį, karštą ir neramią,
Mažom žvaigždutėm širdyse
barstai,
Ir trokšti vis, kad jos apimtų žemę
Ir suliepsnotų Tau visi kraštai.

Kiek alkstančių širdžių be kelio
klęsta
Ir žemė jų pasotint negalės –
Pažvelk į jų pavargusią jaunystę

Ir jos Tave pažins, tikės, mylės...

Juk iš Tavęs – ir trokšti, ir galėti,
Nes nieko mes negalim be Tavęs...
Tu duok mums trokšti meilės ir
mylėti,
Kol Meilės jūron meilė mus
nuves.

Juk Tavo Vardas – Meilė Amžina,

Uždek mus savo dieviška
liepsna...

LACRIMA

"Jūs, tėvai, dėkokite
Dievui, kai Jis pašaukia
kurį nors jūsų vaiką
pašvęstajam gyvenimui.
(...) Ar gali santuokinio
gyvenimo vaisius būti
gražesnis už tokį?"

Jonas Paulius II

krikščioniškąsias, bet ir į žmogiškąsias vertybes. Šių laikų simboliu žiniasklaida nuolat įkyriai pristato alaus butelį ir apnuogintą bambą. Šioje vietoje galima nusitępsoti tik pro anaras, nes **tikrą žmogišką džiaugsmą temdo nuodėmė, kurią bandoma įteisinti net valstybiniais įstatymais.**

Su Dievo pagalba atskiratėme okupacijos ir pasukome Europos tautų link, tačiau į naują kelią atėjome daug kur nepasikeitę ir neužgydę ilgus metus engto žmogaus dvasinių žaizdų. Net mes, per ilgus nelaisvės metus saugoję savo tikėjimą ir meilę gimtajai žemei, dažnai savyje pasigendame Šv. Jono Krikštytojo dvasios – tos šventos ugnies, kuri degė Jėzaus pirmako širdyje ir kuri nežinantiems ir abejojantiems rodė kelią į išganymą. Todėl arkivyskupijos globėjo diena turėtų padėti mums, pakurstydama kunigų ir pasauliečių šventą pasiryžimą dar geriau tarnauti Kristaus mirtimi ir prisikėlimu suvienyti Dievo tautai – Bažnyčiai.

Trys žmonių grupės labiausiai laukia mūsų dėmesio ir pagalbos: **vaikai ir jaunimas, šeimos ir į gyvenimo pakraščius nustumti žmonės.** Todėl kviečiu visus sąmoningiausias arkivyskupijos narius – dvasininkus ir pasauliečius – į didelį vieningą darbą: vieniems žmonėms padėti surasti Jėzų, o kitiems – palengvinti jų gyvenimo kelią, kad kasdieniai vargai neužgožtų jiems dangaus šviesos, sklindančios iš mirusio ir prisikėlusio Kristaus slėpinio.

Joniškio bažnyčia 1901

IŠMINTIES PUOTA

Dievo troškimas būti su savo tauta nereiskia jo silpnumo ar priklausomybės. Viešpatys yra visų dalykų Kūrėjas ir visiškai nieko nestokoja. Absoliučią Dievo didybę ir šlovę išreiškia Biblijoje aprašytos teofanijos, arba Dievo apsiareiškimai. Pavyzdžiui, Išėjimo knygos 19 skyriuje aprašytas Dievo pasirodymas ant Sinajaus byloja apie dieviškąjį slėpinį ir kelia pagarbą Viešpaties baime. Taip pat galime prisiminti, kaip jaunas Izaijas išgyveno švento Galybių Viešpaties pašaukimą (Iz 6,1-5). Mums labai svarbu suvokti, jog Dievas yra transcendentiškas, visagalis, vertas pagarbos baimės. Tai ne koks nors pagonių Baalas ar įdomų bendravimą siūlanti „dangiškoji būtybė“.

Dievo troškimas būti su savo tauta atsispindi nuo pat Šventojo Rašto pradžios. Pradžios knygos 3 skyriuje skaitome kaip Dievas „vaikščioja sode“. Jis nori būti su savo sukurtais žmonėmis, tačiau šiam troškimui trukdo iškilęs nuodėmės barjeras. Dievo siekį pašalinti nuodėmės kliūtį rodo patriarchų gyvenimas, išrinktosios tautos kelionė per dykumą, pranašo Ozėjo perteiktas Dievo kaip ištikimo sutuoktinio įvaizdis, Izaijo pranašystė apie Emanuelį, Dievą su mumis. Visa tai liudija meilės ištrokusių dieviškąją Širdį. Išminties knygos autorius nauja forma, išminties simboliu įvardija Dievo troškimą būti su savo tauta.

Šiuo vėlyvučiu Senojo Testamento laikotarpiu Dievas įsameninamas kaip Išmintis ne vien dėl savo nuostabios kūrybos, bet ir todėl, kad jis savo tautai teikia teisingo gyvenimo normas. Mūsų skaitinys Išmintis kviečia „neturinčius nuovokos“ Ateiti į

savo surengtą puotą. „Ateikite, valgykite mano duonos, gerkite vyną, kurio pripilsčiau.“ Evangelijos skaitinyje matome, kaip per Eucharistiją įvyksta amžinasis Dievo troškimas būti su žmogumi. „Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame.“

Girdėtu Jėzaus atsakymu žydams prasideda šios dienos skaitinys. Jėzaus klausytojai čia pat reaguoja, tačiau kolkas nedrįsta užduoti jiems rūpimo klausimo. Jie ginčijasi ir klausinėja vienas kitą. Žmonės jau patyrė, kad Jėzaus savo atsakymais nesirengia tenkinti vien jų smalsumo, bet veda juos į vis gilesnį apreikštos tiesos suvokimą. Jėzus ramiai ir tvirtai moko: jo duodamas maistas būtinas kiekvienam trokštančiam gyventi. Jėzus taip pat išvengia galimų kaltinimų, nes nepaneigia biologinės mirties būtinybės. Jis žada prikelti amžinajam gyvenimui „paskutinįją dieną“. Tai rodo, jog biologinė mirtis yra tik vienas etapas tame gyvenime, kuris dovanojamas valgantiems Jėzaus kūną ir geriantiems jo kraują. Jėzaus dovanojamas mums išganymas nekonkuruoja su neišvengiama mūsų žemiškosios būties pabaiga, mirtimi. Išganymas reiškia, kad jau nuo šiol dalyvaujame kitoje būtyje, kuri palengva apima mūsų žemiškąjį gyvenimą.

Jėzaus duodamas valgis ir gėrimas nėra vien tik simboliai ar kokia nors magija – tai pats Jėzus. „Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame.“ Tai daugiau negu koks nors talismanas, apsaugantis nuo pavojų.

„Bažnyčios Žinios“

Marija iš tiesų yra kilnus tobulo pašventimo, kuri išreiškia visišką priklausymą Dievui ir besąlygišką Jam atsidavimą, pavyzdys. Pasirinkta Viešpaties, kuris panorą Joje įvykdyti Įsikūnijimo paslaptį, primena pašventiesiems Dievo iniciatyvos pirmumą. O pritarusi dieviškajam Žodžiui, kuris Joje tapo kūnu, Marija yra ir žmogiško malonės priėmimo modelis.

Jonas Paulius II

Vakaro malda
Rutos Jurčienės nuotrauka

Nesileisti į kompromisus su blogiu

Jonas Paulius II įspėjo tikinčiuosius „nesileisti į kompromisus su blogiu“. Angelo maldą Šv. Petro aiškėję popiežius akcentavo ryžtingo tikėjimo ir pasirengimo aukotis svarbą. Šventosios Maria Goretti šimtųjų mirties metinių proga Šventasis Tėvas teigė, jog dažnai klaidingų laisvės ir laimės idealų pavidalu sleidžiamo egoizmo ir

amoralumo akivaizdoje šiandien kaip niekada svarbi jaunųjų šventųjų žinia. Jis akino jaunuolius įsisąmoninti „skaistybės vertę ir reikšmę“.

Dvylikametė Maria Goretti 1902 m. liepos 5 dieną buvo aštuoniolikmečio nužudyta, nes priešinosi prievartavimui. 1947 metais ji buvo paskelbta palaimintąja, 1950 – šventąja.

ASTRONOMAS

Kartą eidamas su draugu pamačiau aklą žmogų, vienišą sėdintį šventyklos pavėsyje.

- Pažvelk į jį, tai pats išmintingiausias mūsų kaimo žmogus, - pasakė draugas. Palikęs draugą nuošaly prie kloties ir pasisveikinau. Truputį šnektelėjome, o paskui aš jam tariu:

- Atleisk man už tokį klausimą, kiek jau laiko esi aklas?

- Nuo gimimo, atsakė šis.

- Kaip tuomet įgijai žinių?

- Esu astronomas, atsakė ir pridėjęs rankas prie krūtinės pridūrė, - stebiu visas šias žvaigždes, saulės ir mėnulių.

(Gibran)

Moteris, mirštanti nuo vėžio, paskutines gyvenimo dienas paskyrė savęs pažinimui.

Ji rašė: „Pradėjau kreipti dėmesį į savo mintis, į man priklausančius daiktus, į man patinkančius dalykus, į knygas, kurias skaitau. Nusprendžiau, kad tai veidrodys, bylojantis apie mane. Taip pažinau nepakartojamą žmogų – save pačią. Nuo tada, kai sužinojau, jog netrukus teks viską palikti, supratau šį tą labai svarbų: vienintelis dalykas, kuris man iš tikrųjų priklausė – tai aš pati. Mirštu nuo vėžio, bet niekada gyvenime nebuvau tokia gyva ir laiminga.“

„Rožės dvelksmas“

SEKMADIENIO PIETŪS

Iš virtuvės, kaip paprastai, pasigirdo moters balsas:

- Pietūs paruošti!

Vyras, skaitęs laikraštį ir du sūnūs, žiūrėję televizorių ir klausęsi muzikos, triukšmingai puolė prie stalo, barškindami peiliais ir šakutėmis.

Iėjo moteris. Tačiau užuot atnešusi garuojančius patiekalus, padėjo ant stalo grybšnį šieno.

- Kas gi čia dabar?... kas gi čia dabar? – apstulbo trys vyrai. – Ar iš proto išsikraustė?

Moteris pažvelė į juos ir su angeliška ramybe tarė:

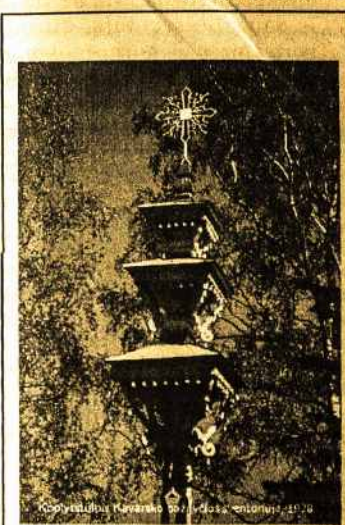
- O kaip kitaip man atkreipti jūsų dėmesį? Jau dvidešimt metų ruošiū jums valgi, tačiau niekada neišgirdau nė žodžio, iš kurio būčiau galėjusi suprasti, kad valgotė ne šieną.

Sutuoktiniams rengiantis švesti dešimtąsias jungtųjų metines, žmona išsiuntė į vyro mėgstamo žurnalo redakciją jam skirtą žinutę, prašydama išspausdinti. Žinutė buvo tokia: „Ačiū tau, mylimasis, už tai, kad tavo dėka šiandien esu laiminga moteris, žmona ir motina. Ačiū, kad esu tau vienintelė pasaulyje.“

Ačiū, kad net būdami žmonių apsuptyje mes galime apsieisti kupiniais meilės žvilgsniais. Ačiū, kad net ir tada, kai visai to nesitikiu, tu man kartoji: „myliu tave“, Ačiū už tai, kad esi. Ačiū už tuos nuostabius meilės metus.“

Mes turime didžiulę galią padaryti artimus žmones laimingus arba nelaimingus. Tereikia ištarti „ačiū“ arba pamiršti tai pasakyti.

„Rožės dvelksmas“

Koplytstulpis Kavarskio bažnyčios šventoriuje 1928

Evangeliniai patarimai,

per kuriuos Kristus kviečia kai kuriuos dalytis Jo – skausmo, beturčio ir paklusnaus – patirtimi, reikalauja iš juos pasirenkančiojo aiškaus troškimo visiškai supanašėti su Kristumi ir tą troškimą parodo. Gyvendami „klusniai, be jokios nuosavybės ir skaisčiai“, pašvęstieji išpažįsta, kad Jėzus yra Pavyzdys, kurio kiekviena dorybė yra tobula. (...)

Tai dieviškas būdas, nes Jis pats, Žmogus – Dievą, pasirinko jį sau kaip Vienatinio Sūnaus ryšio su Tėvu ir Šventąja Dvasia išraišką. (...)

Patarimų praktika yra ir nepaprastai gilus bei vaisingas dalyvavimas Kristaus misijoje.

Jo modelis yra Marija iš Nazareto, pirmoji mokinė, sutikusi tarnauti Dievo sumanymui, visiškai Jam save atiduodama. Kiekviena pasiuntinybė prasideda nuo nusiteikimo, kurį išreiškė Marija Apreiškimo metu: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“. (Lk 1,38).

Jonas Paulius II

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

AUŠRA LIETUVOJE?

dr. Jonas KUNCA, M.D.

Valstybės užgimimo minėjimas, paminklo karaliui Mindaugui atidengimas, Neries tilto atidarymas ir didžiulė Dainų šventė, į kurią suvažiuo chorai ne tik iš visų Lietuvos kampelių, bet ir iš visų žemynų, kur tik gyvena didesni grupės mūsų tautiečių. Tie įvykiai pabudino apsnūdusį lietuvių patriotizmą ir vienybę. Atidžiau žiūrint, pastebimi ir kiti nemažiau svarbūs pokyčiai, surišti su Lietuvos ateitimi.

Kai visame pasaulyje siaučia ekonominė krizė, Lietuvoje BVP auga kaip grybas po lietaus. Pirmą šių metų ketvirtį jis padidėjo 9,4%, o pasibaigus pusmečiui dar vis laikėsi virš 7%. Tai bene vienas iš aukščiausių Europoje. Kad taip mums einasi, turim būti dėkingi tam penktadaliui lietuvių iniciatorių, kurių dėka mūsų krašto ekonomika taip greitai auga. Apskaičiuojama, kad metinis BVP bus nemažesnis kaip 6%. Įsijungimas į ES turėtų teigiamai atsiliepti į Lietuvos ekonomiką dėl atsiradimo naujų rinkų ir dėl materialinės pagalbos, kuri žada pasiekti virš 2 mlrd sumą laike ateinančių 2-ju metų.

Praeityje daug buvo

kalbama apie įsigalėjusią korupciją, bet per mažai daroma kad ją sumažinti ar visai pašalinti. Dabar pirmą kartą valdžia imasi konkrečių priemonių: 3 teisėjai, teismų pirmininkai, buvo atleisti iš pareigų už bendradarbiavimą su kontrabandininkais. O jie gaudavo labai aukštas algas, kad to nedarytų. Likę savo vietose teisėjai greičiausiai rimtai pagalvos, ar apsimoka jiems dirbti nesąžiningai. Seimo pirmininkas A. Paulauskas pareiškė, kad mūsų teisėtvara yra supuvusi. Jis greičiausiai pasirūpins, kad seimas priimtų griežtus įstatymus, kurie reikalingi sėkmingai kovai su korupcija, kuri veikia tik todėl, kad valdžios įstaigos iminėja kyšius, atseit, jai padeda. Kai administracija dirbs sąžiningai, korupcija savaime užbaigs savo dienas. Labai svarbu, kad į šią kovą įsijungė ir vyriausybės galva bei pats prezidentas. Taigi galima tikėtis, jog ši kartą kova su korupcija bus žymiai sėkmingesnė. O tai prisidės prie gerbūvio ir teisingumo didėjimo.

Saugumo tarnyba pagavo būrelį mūsų diplomatų, kurie išdavinėjo valstybės paslaptis užsienio agentam. Septynis tokius prievartė atstiatydingi. Dauguma jų dirbo mūsų pasiuntinybėse Rusijoje ir Bielarussijoje, o vienas kitas pačioje už.r. miniterijoje. Tai irgi svarbi kovos prieš korupciją dalis.

Bene svarbiausias mūsų kraštui naudingas pokytis, tai užsienio turistų antplūdis. Klimatui keičiantis, Europos pietų šalyse yra labai karšta ir sausa vasara. Temperatūra ten pakilo net iki 40° C. Šiaurės Italijoje trūksta geriamo vandens. Turistai siunčiami namo. Italijos min.pirm. Berlasconi įžeidė vokiečius ES subuvime. Dėl to Vokietijos turistai boikotuoja Italiją. Viskas taip susidėjo, kad daug europiečių dabar važiuoja į Pabaltijį. O šis jų neapvilia. Ypač Lietuvoje viešbučių ir maisto kainos žemos, o aptarnavimas geras ir mandagus. Be to, sostinė Vilnius turi daug ką parodyti užsienio svečiam. Čia tikras viduramžių architektūros muziejus, ypač anuo metu statytų

bažnyčių, kurių lobius galima pamatyti labai turtingam muziejuje. O kiek dar mūsų krašte yra gražių ežerų, parkų ir Palangos pajūris su Kuršių Neringa. Pagal užsieniečius teigiamus atsiliepimus apie jų įspūdžius Lietuvoje, turistų skaičius čia smarkiai padidės, nes sugrįžę jie rekomenduos kitiems važiuoti atostogom į mūsų kraštą. Gi turistai visi daugiau tiki negu propagandai.

Turizmas duoda darbo viešbučiams, restoranams, susisiekimo priemonėms, o į valstybės iždą įplaukia biudžete nenumatyti šimtai milijonų dolerių. Gerai, kad ir patys tautiečiai šiais metais praleidžia atostogas savoje šalyje, nors ir dėl ekonominių sumetimų.

Viską sudėjus, galima teigti, kad Lietuvai išaušo šviesėjanti aušra. Neužilgo pajus ir mūsų krašto gyventojai gyvenimo lygio pakilimą. Mat, didėjančios iždo pajamos leis valdžiai pagerinti socialinę apsaugą, pakelti algas ir įgyvendinti didesnius planus. Atsirast daugiau darbo vietų. Belieka tik išlaikyti valdžių stabilumą ir nuosekliai dirbti savo ir gimtojo krašto naudai.

Atgarsiai

Vieno nepaliksiu

Negali būti Lietuvoje didesnio absurdo, kaip J. Ramonui keliama baudžiamoji byla. Aš – prieš tokį valdžios, kuri pati išprovokavo žemdirbių protesto akcijas, elgesį. Žmonės ant kelio išėjo ne vieno Žemės ūkio rūmų pirmininko kviečiami, o todėl, kad susiklostė situacija, jog daugiau nebebuvo galima kentėti. Policijos veiksmai man primena susidorojimą su žmogumi. Manau, jei tai tęsis, valdžia tik dar susikurs sau problemų.

J. Ramono vieno nepaliksiu. Jei persekiojimas nesibaigs, nepaisant artėjančio

darbymečio, teks rengti protesto akcijas. Aš vis dėlto tikiu, jog valdžia atsikvošės ir baigs terorą.

Algis ŽEKAS

Žemės ūkio bendrovės
"Atžalynas" (Alytus r.)

pirmininkas

Kalčiausia – valdžia

Visais laikais žemdirbiai uždirbdavo mažiausiai. Netgi dabar – ūkininkas važiuoja su penkiolikos metų amžiaus sunkvežimiu, o perdirbėjas vairuoja prieš porą metų pagaminta mašina. Manau, jog be šių streikų ūkininkai būtų buvę visai pasmaugti. Jei premjeras davė žodį, jog mokės pinigų, tai reikia tesėti pažadą ir neieškoti pasiteisinimų. Jei šalies vadovai nesudaro sąlygų normaliai ūkininkauti, tai tegul nepersekioja protesto akcijų organizacijų. Juk žemdirbių pasipriešinimą išprovokavo jie patys. Mano manymu, blogai, kad Žemės ūkio rūmai – valstybės išlaikoma organizacija. Ją turėtų finansuoti patys žemdirbiai, tada valdininkai turėtų mažiau būdų, kaip kontroliuoti ūkininkus.

Alma RUTKAUSKIENĖ,
Babrų k., Lazdijų r.

Iš ūkininko atimama teisė gintis

Stebina mūsų valstybės vyrų vykdoma politika, nukreipta prieš Žemės ūkio rūmų pirmininką Joną Ramoną. Pasidaro neaišku, kur mes gyvename? Ar tai teisinė ir demokratiška Lietuva? Žmogų, kuris sugebėjo pelnyti ūkininkų pripažinimą, aukėjo savo laiką ir jėgas, kad mums visiems būtų lengviau dirbti ir gyventi, apkaltins, nubaus? Juk tos akcijos, į kurias rinkdavosi žemdirbiai, buvo organizuotos ne tam, kad J. Ramonui geriau būtų. Jis ieškojo teisybės ne sau, o kitiems. Ir tokių kraštutinių priemonių buvo imtasi todėl, kad niekas mūsų, žemdirbių, balso nebeklausė. Juk kiek kartų tartasi su Vyriausybės atstovais, kalbėta, o jiems pro vieną ausį įėjo, pro

kitą išėjo.

Labai neprotingais ir blogais metodais užsimota prieš Joną Ramoną. Tai gali sukelti dar didesnį žemdirbių pasipiktinimą, pasipriešinimą. **Jeigu atimama teisė gintis, tuomet kas belieka?** Susidaro įspūdis, kad tų valstybės vyrų net užkliudyti negalima, jie tuoj keršto akcijas rengia. **O SAPARD lėšos, kaip matome, švaistomos į kairę ir į dešinę, o juk tai – Europos Sąjungos lėšos.**

Kiek pažįstu Joną Ramoną, jis yra sąžiningas ir mylintis žemdirbių žmogus. Taip, jis užsispyręs, jo nepavyko parklupdyti, palaužti. Matyt, todėl ir imtasi visiškai neprotingų, nedemokratiškų metodų prieš ŽŪR pirmininką.

Zofija BELICKIENĖ
Ukmergės rajono ūkininkė

Žadėtos tvarkos nematyti

Bus tvarka. Tai dabartinio Prezidento priešrinkiminiai žodžiai. Už tai mes jį ir išrinkome, nes tikėjome, kad jis įves tvarką. Didžiausia netvarka šiandien mūsų žemės ūkyje – didžiuliai žemės plotai dirvonuoja, be jokios naudos.

Deja, mūsų tėviškėje ūkininkauti turi galimybę tik tie, kurių žinioje, iširus kolūkiams, liko žemės ūkio technika. O buvę vidutiniai ūkininkai, kurių daugumos ir vienkieniai išgriauti, neturi sąlygų laikyti gyvulių, neturi galimybės ūkininkauti, atsistoti ant kojų.

Taigi jų žemelė dirvonuoja, be jokios naudos. Neatrodė, kad ir dabartinis Prezidentas ką nors darytų tų neturtėlių naudai.

Agr. Antanas GRĮŽAS,
Anykščių r.

Konkursui: "Esi lietuvis (lietuvė) – ir tu didžiuojusi"

Pakilkime iš juodos bedugnės!

*Graži tu, mano brangi tėvyne,
Šalis, kur miega kapuos didvyriai:
Graži tu savo dangaus mėlyne
Brangi: tiek vargo, kančių patyrei.*
Maironis

Senieji lietuvių poetai surado daug gražių žodžių išsakyti meilę savo Tėvynei, jos gamtos grožiui, pasiaukojimui. Dabar vargu ar kas apskritai tai pastebi – vertybės ne tos...

Aš – lietuvis. Ar tu didžiuojusi? Labai norėčiau. Žvelgiant į Lietuvos istoriją, daug kas verčia apie savo tautą galvoti pagarbiai. Ji buvo patriotų ir didvyrių šalis. Kovose už laisvę daug paaukota gyvybių. Ir Sausio 13-osios kruvinieji įvykiai rodo, kad tauta buvo vieninga. Aukojo gyvybes tam, kad ateinančios kartos gyventų geriau. Bet ar ta karta, jaunoji, vertina auką? Ar

supranta tų žmonių pasiaukojimą dėl savo šalies? Apie tai negalvoja tol, kol istoriniai įvykiai nepaliečia kiekvieno asmeniškai. Vis giliau į praeitį, į užmarštį grimsta įvykiai, susiję su Lietuvos išsivadavimu. Įvykiai, kurie ištis buvo didvyriški ir verti rašytojų, poetų plunksnos.

Kas dabar atsitiko? Kas dabar garsina Lietuvos vardą pasaulyje? Kur dingo didvyriai? (Nukelta į 4-tą psl.)

Pakilkime iš juodos bedugnės!

(Atkelta iš 3-čio psl.)

Kiekvienam lietuviui turėtų būti gėda dėl mūsų tautiečių, kurie "garsina" šalį siautėjimais užsienyje. Kas juos sustabdys? Visi abejingi, niekas nežino, ką daryti? Vien tik kalbos, kalbos be rezultatų.

Kas dar "garsina" lietuvius? Tikriausiai tai, kad pirmiausia pasaulyje savijudybėmis. Kodėl? Dėl ekonominės krizės, dėl nedarbo, dėl neišsiaiškintų ateities? Gal tai visuotinis pamišimas, panika, neviltis? Žmonės niekuo nebesapitiki ir aukoja savo gyvybes, tik, deja, ne didvyriškiems poelgiams...

Pastaruoju metu Lietuvą garsina aiškiaregiai, šamanai, magai, stebukladariai ir visokio plauko apsišaukėliai, vadinantys save Lietuvos gelbėtojus ir išvadotojus. Gaila, kad stebukladariai susiję net su aukščiausiomis valdančiomis institucijomis. Ar "užsitarnavome" pasaulyje aiškiaregių ir primityvų vardus?

Nemažai tokių, kurie tiesiog pamišę dėl materialinės gerovės. Pasiryžę kitiems per galvas lipti, kad tik gyventų šioje šalyje. Argi nieko neliko švento, vertybės sumenko? Norisi užsimerkti prieš tokius dalykus, nematyti, negirdėti to, kad menkina mūsų šalies vardą.

Kas pakeis pasaulio požiūrį į Lietuvą? Dėkojame sportininkams, menininkams, kurie bando parodyti šviesią Tėvynės pusę. Bet jiems valdžia skiria per mažai dėmesio. Kodėl girdime, matome tai, kas juoda, purvina, negaži? Geris ir grožis neįdomus? Pasakysite, kad toks gyvenimas. Ar negalėtų jis būti kitoks?

Mano karta taip gyvena. O kas liks ateinančioms kartoms? Turime vienytis, ieškoti bendrų interesų, kovoti su visokiu blogiu ir Lietuvos vardą iškelti iš juodos bedugnės. Ir patys iškopti iš tos bedugnės. Daugelis guodžiasi, kad padės Europos Sąjunga. Bus geriau ir geriau? Sunku tuo patikėti. Niekas nepadės, jei nepadėsime patys sau, jei nepasikeis tautos požiūris, jei tik imsime ir nieko neduosim.

Tokią Lietuvą aš dabar matau, tokioje šalyje aš dabar gyvenu. Atrodo, kad viskas gražu ir ramu: užingo pavasaris, krykštuoja vaikai, čiulba paukščiai. Gal dar ne viskas prarasta?

Aš didžiuojuosi, nes esu lietuvis. Nors daug kas daro gėdą lietuviui vardui, bet meilė Tėvynei aukščiau už viską. Čia gimė ir gyvena mano proseneliai, seneliai, tėvai. Čia gimiau ir gyvenu aš. Kad ir kas nutiktų, turime išsaugoti gerą šalies vardą. Bendromis jėgomis nugalėsime blogį, matysime šviesias spalvas. Noriu, kad mano vaikai ir vaikaičiai gyventų laisvoje, gražioje, gerą vardą turinčioje valstybėje. Mūsų visų pareiga, kad ateinančios kartos galėtų didžiuotis, lietuviais būdami.

Mylėkime, gerbkime, saugokime savo šalį. Šalį, kur mūsų namai, kur mūsų praeitis, dabartis ir ateitis. Kovokime už gerą Lietuvos vardą.

Audrius VELIONIŠKIS
Marijampolės profesinio rengimo
centro
AM02/1 grupės moksleivis

SPINDULĖLIAI

Recenzija

Juozas Daumantas "Partizanai"

(Leidykla: M. Morkūno spaustuvė, JAV, JAV LB Svetimo Taryba)

Juozo Daumanto knygoje "Partizanai" mes sužinojome apie partizanų gyvenimą iš arčiau. J. Daumantas aprašo savo pirmąsias dienas, kaip Lietuvos partizanas, ir kaip partizanai išgyvendavo miškuose.

"Partizanai", tai plona knygutė ištraukų iš originalo, su trumpomis istorijomis iš partizanų gyvenimo. Kai kurios istorijos yra gerai nuteikiančios, bet kitos labai liūdnos ir sukrečiančios. Kaip rašo apsakymas, pavadintas "Partizanai kankiniai", taip partizanai buvo kankinami rusų-bolševikų kareivių.

Ši knyga yra parašyta pirmuoju asmeniu. Kiekvienas atsitikimas yra tikras ir paimtas iš Juozo Daumanto patirties.

Su šia knyga, Jungtinių Amerikos Valstijų Lietuvių Bendruomenė, Čikagoje ją išleidusi, norėjo paskatinti jaunimą perskaityti, ir sužinoti apie tautos praeitį ir kančias.

Man šita knyga paliko teigiamą įspūdį. Aš sužinojau dalykų, kurių nežinojau prieš tai. "Partizanuose" yra tiktai apie 60 puslapių, tai labai lengvai persiskaito. Labai gerai, kad redaktoriai nusprendė įdėti svarbiausias istorijas.

Kiekvienas turėtų perskaityti "Partizanus", kuris nors kiek domisi Lietuvos istorija, ypač jauni žmonės, kurie gyvena toli nuo Lietuvos. **Ieva Javičiūtė, 12 kl.**

Jaunime, sportuok!

Labas! Sveiki, broliai vilkiukai!

Šiandien aš jums pakalbėsiu apie sportą Lietuvoje. Žinau, kad nedaug iš jūsų yra buvę Lietuvoje, tai turėtų jus sudominti sužinoti truputėlį apie Lietuvos sportą.

Man atrodo, kad daugelis iš jūsų žaidžia sportą. Turbūt visi žinote, kad Lietuvoje pats populiariausias ir daugiausiai mėgstamas sportas yra krepšinis. Lietuviai yra labai geri krepšinio žaidėjai. Palyginus Lietuvos dydį su kitomis šalimis, matome, kad Lietuva yra labai maža. Bet mūsų krepšininkai aplošia šalis, kurios yra daug didesnės už Lietuvą.

Praeitose trejose olimpinėse žaidynėse lietuviai yra laimėję bronzos medalius. Šiuo metu du lietuviai milžinai žaidžia pasaulio stipriausioje lygoje. Tai yra Arvydas Sabonis ir Žydrūnas Ilgauskas. Jie abu žaidžia Amerikoje, NBA lygoje.

Krepšinis nėra vienintelis sportas, kuris žaidžiamas Lietuvoje. Taip pat lietuviai gerai žinomi pasaulyje disko metimo, šaudymo ir irklavimo.

Matote, Lietuvoje nėra tokių sąlygų, kaip čia, Australijoje. Ten yra daug mažiau galimybių žaisti sportą. Nėra daug sąlygų ir pinigų, kad visi galėtų žaisti bet kokį sportą. Tačiau vis tiek yra daug lietuvių, kurie žaidžia futbolą, tinklinį, tenisą, gimnastiką, stalo tenisą, ir daug kitų įdomių sportų. Lietuvoje nėra tiek sporto gimnazijose, kaip Australijoje. Čia yra labai daug galimybių žaisti kokį tik nori sportą

Mindaugo Sukaktuvės

(6 liepos 2003 Sydnėje)

Algimantas TAŠKŪNAS

Jis mano brolis

Sibire pėsčiomis varė būrį tremtinių. Jų tarpe buvo dešimties metų lietuviukas. Ant pečių jis nešė kitą vaiką, sužeistą ir nemažesnį už save.

Burbtelėjo sargybinis: - Na, vaikelai, tu tikrai tempi didelę našta! Lietuviukas atsigrižo ir atsakė: - Jis ne našta — jis mano brolis.

ir daug lengviau gauti sportines stipendijas. Todėl daug lietuvių sportininkų yra išvykę į užsienį sportuoti, kur yra geresnės sąlygos. Tačiau šie sportininkai nepamiršta, esą lietuviais, ir kai tik būna proga, jie visada žaidžia už Lietuvą.

Povilas Birštonas, 12 kl.

Kodėl sportuoti?

Rašau jums visiems, paskatinti žaisti sportą.

Yra svarbu jaunimui sportuoti keletą kartų per savaitę. Kodėl? Gal manote, kad tai yra nuobodu, ar laiko gaišinimas? Jeigu yra tokia jūsų nuomonė, tai pamėginkite pasportuoti kada nors šią savaitę, ir pamatysite, kad tai ne tiesa.

Sportuodami gausite daugiau energijos, būsite stipresni, sveikesni, ir fignra bus gražesnė. Mes visi norime gerai atrodyti, tai geras laikas pradėti sportą žaisti.

Mokyklose turime didelę sporto programą. Galime pasirinkti iš šių sporto šakų: krepšinio, žolės riedulio, tinklinio, plaukimo, vandensvydžio, badmintono, futbolo, gimnastikos, atletikos ir kitų. Jeigu laisvalaikyje daug neveikiate, ar nebūtų smagiau praleisti tą laiką sportuojant su draugais?

Yra gera proga pabendrauti su žmonėmis, ir susipažinti su kitais jūsų bendraamžiais. Sportas padeda kūną koordinuoti ir išmokyti žaisti su kitais. Sportas taip pat padeda mokytis. Sportuojant kūnas gauna deguonies, kas padeda susikonzentruoti ir geriau atsiminti svarbius dalykus.

Kai buvau maža, po plaukimo pamokos, mano muzikos mokytoja sakė, kad aš geriau skambindavau pianinu.

Jeigu jums įdomu sportuoti, tai raginu pakalbėti su savo sporto mokytoju apie užsiregistravimą.

Grazina Kymantaitė, 12 kl.

Mažiau laiko narkotikams ir alkoholiui

Šiais laikais vaikams, kurie yra stori ir apkūni, gresia rimtos sveikatos problemos. Nuo pat jaunystės yra ypatingai svarbu, kad vaikai nors vieną kartą į savaitę sportuotų, kad išlaikytų gerą sveikatą tolimesniame savo gyvenime. Sportuodami jie įgauna energijos, stiprius raumenis ir kūną, ir palaiko bendrą sveikatingumą.

Yra žinoma, kad daugelis jaunimo tingi sportuoti, praleidžia laiką sėdėdami prieš televizorių, valgydami traškučius ir saldinius. Jeigu anksti nustatė problema, yra įmanoma pakeisti tinginio jaunuolio įpročius ir įvesti sveiką dietą bei dažną sportavimą, kuris stiprins kūną ir protą.

Sveiku gyvenimu užsiėmus jaunimas rasti mažiau laiko ir progu

Šią broliškumo dvasią mes įgavome, gimdami lietuviais. Ir ši dvasia turi mus gauti visur ir visada. Štai, ir šiandien mes susirinkome čia, ieškodami ne to, kad mus skaldo, - bet siekdami to, kad mus jungia.

Mindaugas

Todėl, minėdami karaliaus Mindaugo karūnavimo jubiliejų, nepamirškime, kad Mindaugo didžiausias nuopelnas buvo LIETUVOS SUVIENYJIMAS. Mindaugas sujungė kunigaikštystes, kiltis ir gimines į vieną nepadalinamą Lietuvą. Mindaugas pristatė vienąją Lietuvą popiežiui ir pasauliui. Ir Mindaugas atrėmė prieš puolimus jau kaip savarankiškos, suvienytos valstybės vadą.

Australas profesorius Barrie Rose parašė trumpą Lietuvos istoriją. Ten profesorius Rose dėsto:

"Lietuvos istorija prasideda laisvės mūšiais trylikame amžiuje ir tęsiasi 750 metų nuolatinėmis tautos kovomis. Iš tiesų, mes čia žvelgiame į **stebuklą**! [stebuklą] "Iki dvidešimto amžiaus pradžios lietuvių negalėjo būti daugiau, kaip du milijonai..." jis rašo toliau. "Bet kažkaip jie išliko, - išliko kaip tauta beveik aštuonis šimtmečius. Lietuviai išliko savo tėvynėje prie Baltijos, apsupti ir puolami nepaprastai galingų kaimynų - jų tarpe lenkų, vokiečių ir rusų."

"Lietuviai pajėgė išsaugoti savo tautinę kultūrą, nežiūrint daug stipresnės ir įtakingesnės svetimosios civilizacijos spaudimo. O 1990 metais trys su puse milijonų lietuvių išdrįso pasipriešinti dviejų šimtų

(Nukelta [5-tą psl.])

naudoti narkotikus ir alkoholį. Sveikata jaunystėje yra gyvenimo pradžios šerdis.

Kurie jaunuoliai labai stengiasi, tiems geriausiai sekasi. Kartais net jie yra pakviečiami žaisti kokioje nors žymioje komandoje. Komandoje jie susiranda draugų ir patys išmoka apie save išverme, apie atsakomybę, discipliną ir bendradarbiavimą. Tik tokiu būdu jie gali pažinti savo galimybes.

Svarbiausia, kai jaunas žmogus gali pasirinkti sporto šaką, kuri jam asmeniškai patinka, tada tikrai noriai gali pasiekti aukštą lygį tame sporte. Pasirinkus mėgiamiausią sportą, jam pasidaro smagiau sportuoti ir kuo labiau stengtis.

Per visą gyvenimą yra svarbu išlaikyti sportinius užsiėmimus ir tuo būdu kūno ir proto sveikatą.

Alanta Skeivyte, 12 kl.

Jeigu aš turėčiau milijoną dolerių...

Jeigu aš turėčiau milijoną dolerių, pirmiausiai nupirkčiau savo senelio ūkį, iš kurio galima matyti gražius kalnus, ir ten laikyti savo naują arklį. Būdamas jauna, kaip ir visas jaunimas, mėgstau keliauti. Savo reaktyviniu lėktuvu keliačiau aplink pasaulį. Būtinai aplankyčiau Italiją, Prancūziją, Londoną, Kanadą ir, žinoma, Lietuvą. Labai, labai norėčiau labradoro veislės šunies, mobiliojo telefono, ir daugiau drabužių. Už trijų metų būsiu aštuoniolikos, tai reikėtų nusipirkti mašiną. Kad visą laiką plauktų pinigai, norėčiau nupirkti namą ir jį išnuomoti kitiems. Gal pati didžiausia svajonė būtų įsigyti savo šokių studiją su visais įrengimais.

Aišku, visus šiuos norus išpildyti kainuotų daug daugiau, negu milijonas! **Raminta Kymantaitė**

Mindaugo Sukaktuvės

(Atkelta iš 4-to psl.)

aštuoniasdešimties milijonų Sovietinei imperijai", pabrėžė profesorius Rose.

Ar šito istorinio stebuklo paslaptis ir nebuvo lietuvių vienybės idealas, bendra tarpusavio harmonija ir karšta savo krašto meilė? Bet lietuviai taip pat buvo neatplėšiama gamtos ir aplinkos dalis. Jie buvo tiesiog jauję į savo žemę. Gudrūs strategai, jie naudojo pelkes ir naujoviskai išlavintus žirgus krašto gynybai.

Žinoma, Mindaugo suvienytoje Lietuvoje dar tęsėsi trintis ir šamokslai. Deja, šiandien čia nėra laiko aptarti tų nemalonių įvykių.

Dar blogiau! Nėra net laiko pasikuždėti apie įdomesnius įvykius, pavyzdžiui, apie Mindaugą ir Daumantienę.

Prabėgo septyni šimtmečiai, bet lietuvių prisirišimas prie gimtosios žemės ir prie savųjų žmonių išblėso. Kai mes bėgome, mums atrodė, kad, apleisdami savo kraštą, mes nusikaltome Lietuvai ir savo tautai. Bet ramino me save, kad mes Tėvynei neliksime skolingi, kad mes jai atsitiesime. Žadėjome, bet ar ištesėjome?

Pažaislio bažnyčioje ant sienos yra užrašyta: "Saulė leidžiantis pagalvok apie save". Dabar kai kuriems iš mūsų jau saulutė pradeda leistis. Tad, iš tiesų, pagalvokime apie save, pažiūrėkime, ko mes atsiekėme **pabėgę**:

*Mes ginklu kovojome prieš priešus iš Rytų. Tūkstančiai mūsų šikū žuvo. Dar daugiau liko sužalotų visam gyvenimui.

*Mes kovojome žodžiais, skelbdami mūsų tautos tragediją visokiomis progomis.

*Mes atidavėme didžiulę duoklę lietuvių, kaip dr. Doniela nesenai minėjo Melbourne.

*Nuo 1974 iki 1978 metų mes Australijoje taikingai kovojome prieš Pabaltijo pripažinimą rusam, ir laimėjome.

*Demonstravome ir viešumon kėlėme Lietuvos bylą - kartais pavieniui, kartais sujungtom jėgom.

*Kadangi didžioji žiniasklaida neskelbė tiesos apie pavergtą Lietuvą, mes patys leidome laikraščius ir biuletenius anglų kalba, kaip Baltic News, Lithuanian Papers, News Digest International, Baltic Herald ir t.t.

*Į Lietuvą slaptaigabėnomė uždraustas knygas...

*Nors bėgome nuo komunistų, užbėgome tiesiai ant jų Australijos unijose. Tačiau nepasidavėme: grūmėmės ir užėmėme įtakingas vietas australų unijose, kad užkirsti tolimesnį kelią komunistams.

*Ieškojome ir suradome daug įtakingų draugų Lietuvai, kitataučių tarpe.

*Isteigėme sovietinių kalinių globos draugiją (Friends of Prisoners), ir per ją ne tik patys rūpinomės nekaltais sąžinės kaliniams, bet taip pat pritraukėme tūkstančius australų į šį svarbų darbą.

*Aukojome dosniai ir Tautos Fondui ir Lietuvių Fondui ir lituanistikos katedrai Čikagoje ir visokiems "geriems tikslams".

*Už \$20 mil. - gal dar daugiau - išsiuntėme šimtus siuntinių bei piniginių dovanų - ir savo giminėms bei draugams Lietuvoje ir visai nepažįstamiems ir šalpos organizacijoms ir mokykloms ir t.t.

Tai kaip - ar negana? Ar neatsilyginome savo Tėvynei? -- Atsilyginome beveik --beveik, bet ne visai...

(Bus daugiau)

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENA
LIETUVOJE

LOLITA KALĖDA

Liepos 2-oji gal neįeina į istoriją, bet kaip Lietuvos Generalinis garbės konsulas Australijoje Viktoras Šlėteris AMO sakė, - buvo Australijos Lietuvių Bendruomenės pasididžiavimo verta diena Vilniuje.

Dar balandžio mėnesį pradėju organizuoti šventę skirtą Australijos lietuvių meno mokslų daktarės Genovaitės Kazokienės akademinio veikalo "Lithuanian Artists in Australia 1950-1990" išleidimui pažymėti ir jos 300-tą Australijos lietuvių dailininkų darbų dovanos pristatymo Lietuvai, prasidėjo darbų pasiskirstymas. Priminsiu, kad dr. G. Kazokienės knygą išleido Australijos-Europos institutas, kurio direktorius yra Melbourne Universiteto profesorius antropologas Ron Adams. Knygos leidimą finansiškai rėmė Canberos Lietuvių Bendruomenės Sąjunga (\$5000) ir Australijos Lietuvių Fondas (\$15000). Melbourne universiteto darbuotoja Gražina Pranauskienė buvo svarbiausia koordinatore tarp knygų autorės ir leidėjų. Nutarus knygos pristatymą rengti Vilniaus Rotušėje ALB Krašto Valdyba nutarė prisidėti prie renginio informacijos parengimo ir platinimo, svečių ir dalyvių sukvietimo bei išlaidų padengimo. Į talką atskubėjo ir su smagiu šoku linksmo Dailės Antanaitienės jaunimo šokių kolektyvas "Gintaras" iš Melbourne bei skambiu balsu, net Vilniaus Rotušės stogą kėlė, Jungtinis Australijos lietuvių choras - dirigentė Birutė Prašmutaitė. Lankstinuką ir kvietimą rengė ir šventę vedė - Vilniaus Rotušės renginių koordinatore Dovilė Tomkutė.

Į Australijos lietuvių šventę atvyko ir Jo Ekselencija Australijos ambasadorius Švedijai ir Pabaltijo šalims Richard Rowe. Su dr. G. Kazokienės dovanotais paveikslais į Rotušę atskubėjo ir Lietuvos dailės muziejaus direktorius Romualdas Budrys. Pastarasis dr. G. Kazokienę vadino išskirtiniu Lietuvos duktės įvaizdžio pavyzdžiu. Lietuvos dailininkų sąjungos pirmininkas Vaclovas Krutinis ir Vilniaus mokytojų namų direktorė Zita Žepnickienė taip pat negailėjo šiltų susižavėjimo žodžių iškiliai Australijos lietuviui dr. G. Kazokienei. Prelengenti Lietuvos prezidento Rolando Pakso šventės metu perduota didelė gelii puokštė puošė salės sceną. Dr. Genovaitės šilts ir Tėvynės meile virpantis balsas nutildė visus, kurie šventėje neturėjo kur prisėsti ir teko kelias valandas stovėti. Pasakysiu, kad nepatenkintų tikrai nebuvo, nors Vilniaus Rotušės karališkai atrodanti salė buvo sausakimša. SBS televizija atvykusi iš Australijos į renginį atvyko anksčiau, vien dėl to, kad užsiimtų patogią poziciją. Visuomet linksmas ir juokaujantis Australijos garbės konsulas Lietuvoje Salvatore Antonio Meschino negalėjo atsistebėti renginio pasisekimu. Nelengva garbingą sėdimą vietą surasti buvo ir kitiems garbingiems svečiams, kaip Lietuvos konsului Andriui Žilinskui iš Melbourne ar dr. G. Kazokienės anūkams ir sūnui Kajui kartu atvykusiems į Lietuvą.

Kalbėdamas ALB Krašto Valdybos vardu padėkojau taip gausiai susirinkusiems į šią Australijos lietuvių šventę. "Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdyba įvertindama p. Genovaitės Kazokienės darbą,

jos indėlį išsaugant lietuviškas vertybes ir jas puoselėjant tolimajame kontinente norime iškilmingai ją pasveikinti ir įteikti Krašto Valdybos įremintą padėką:

Gerb. dr. p. Genovaite Kazokiene,

Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdyba nuoširdžiai dėkoja Jums, už bemiegos naktis, už galias mintis įdėtas į akademinę studiją "Lithuanian artists in Australia 1950-1990", už neįkainojamas meno kolekcijas dovanotas Lietuvai, už svarų indėlį - išsaugojant ir puoselėjant lietuvių tolimojoje Australijoje.

Jūsų kilni širdiška meilė Tėvynei, patiems lietuviams atsispindi kiekviename Jūsų žingsnyje, ištartame žodyje ar parašytame sakinyje. Erudicija, elegantiškumą ir gilią asmenybę atspindi kad ir šie Jūsų žodžiai, ištarti apibūdinant savo darbus: "Galbūt australų dailininkų parodose buvo ir išpuodingesnių meno kūrinių, tačiau mane traukė tik lietuvių dailininkų darbai. Viena, aš jais gerėjau ir didžiavausi, o antra, visada turėjau vilį kokių nors būdu parvežti juos gimtinėn - kaip įrodymą kokių talentingų ir gerus vaikus išaugino Lietuva". Ar dar kas gali būti tauriau už tų žodžių išmintį?

Mielai p. Genovaite Kazokiene, vertindami Jūsų talentą, patriotiškumą ir entuziazmą iš visos širdies tariame "ačiū" ir linkime asmeninį laimės, pasisekimo ir džiaugsmo visuose gyvenimo keliuose.

Už rūpestį dėl šios knygos išleidimo Australijos LB Krašto Valdybos vardu padėkojau ir padėką įteikiau (skaityti apačioje) Viktorijos Universiteto profesoriumi, antropologui - Rob Adams. Viešai pastebėjau, kad šis australas dar prieš metus nežinojo kur ta Lietuva yra, o dabar be jos gyventi negali. Jo ši kelionė į Lietuvą buvo antroji.

Dear Professor Mr. Adams

On behalf of the Australian Lithuanian Federal Executive it gives me great pleasure to express our sincere appreciation of your magnanimous support of the Australian Lithuanian community. Your generous participation in the publication of Dr. Genovaite Kazokas' book, *Lithuanian Artists in Australia 1950-1990*, is a boon to the understanding of the evolution of post-war visual art in Australia. Your personal endorsement of this scholarly work on 2 July 2003 at Vilnius Town Hall enhances the cross-cultural significance of Dr. Genovaite Kazokas' discourse.

In addition, the establishment of a student exchange agreement between Victoria University and the Kaunas University of Technology is a major contribution to both the

ALB KV pirm. L. Kalėda įteikia padėką ir gėles prof. R. Adams, šalia - dr. G. Kazokienė

Australian and Lithuanian academic milieuz. This initiative of yours will create opportunities for students and teaching staff from both Australia and Lithuania to explore and develop mutually beneficial and multicultural partnerships and projects.

We wish you the very best in your future research and work.

Visiems Lietuvos žmonėms pasiskaityti ir pasižiūrėti atvežime specialų leidinį apie Australijos istoriją (jame yra daugiau nei 2000 nuotraukų ir žemėlapių), bei dvi video juostas apie Australijos didžiuosius miestus, kontinento geografinius ypatumus, gamtą. Šias lauktuves Krašto Valdybos narių sprendimu perdavėm - dovanojau Martyną Mažvydo Lietuvos Nacionalinei bibliotekai per kurią kiekvienas lietuvis galės susipažinti su tolimojo kraštu. Tokią pačią knygą - almanachą įteikiau ir Kauno Vytauto Didžiojo universitetui, rektorius Vytautas Kaminskas praėjusiais metais yra lankęsis Australijoje.

Per praėjusius trejus metus mūsų Australijos Lietuvių bendruomenė įvairia informacine ir dokumentine medžiaga rėmė Krašto Apsaugos ministeriją. Australijos lietuvių dienos proga padėkojau jos ministrui Linui Linkevičiui ir šventėje dalyvavusiam min. patarėjui Donatui Skučui įteikiau ALB KV skirtą australišką suvenyrą. Renginyje minėjau, kad Australijos sostinė - Canberos lietuviai kasmet stipendija paskatina geriausią Karo akademijos kariūną ir ta proga akademijos dėst. dr. Algirdui Kanaukai įteikiau ALB KV dovanėlę. ALB KV už nuoširdų ir ilgalaikį Lietuvybe stiprinantį darbą australiška dovana padėkojau ir PLB pirm. Vytautui Kamantui. Šios šventės rengėjams: Vilniaus Rotušės renginių koordin. Dovilė Tomkutei ir Lietuvos Dailės muziejaus dir. Romualdu Budriui taip pat įteikiau ALB KV skirtus australiškų suvenyrus. Žodžiu pasveikinau ir suminėjau kitus Australijos lietuvių draugus, kaip Generalinį Sporto departamentą dir. Vytutą Nėnį ir Olimpinio komiteto vadovus bei Lietuvos sportininkus, muzikus ir menininkus bei dvasinius Australijos lietuvių rėmėjus. Baigdama savo pranešimą palinkėjau visiems puoselėti savo tautos lobius ir gerbti jų skleidėjus bei tyrinėtojus, kaip to pavyzdys yra Australijos lietuvi dr. Genovaitė Kazokienė.

Oficiali Australijos lietuvių šventės dalis buvo užbaigta Lietuvos ir Australijos himnais. Vaišindamiesi australišku vynu lietuvaičiai į ilgą eilę stėjo nuoširdžius padėkos žodžius ištarti tiek prelegentei dr. G. Kazokienei, tiek renginio organizatoriams ir svečiams iš tolimesios Australijos. Australijos lietuvių dailininkų darbų paroda tęsėsi iki liepos 27 dienos.

Iš knygos "PO EUKALIPTAIS"

ALĖ LIUBINIENĖ

(Tęsinys iš praeito nr.)

Alė (antroji iš k.) su draugais Bonegilloje

Boksavimosi Diena

- Nenutrauk manęs, Ale... Kur aš pabaigiau? Hm... A, jie mane aprenę amerikoniška kareivio uniforma, davė šautuvą ir amerikoniškus dokumentus, pripildė jeep su benzinu, įbruko amerikonišku dolerių maistui ir benzinui kelioms savaitėms ir palinkėjo geros sėkmės, kur aš benorėjau važiuoti.

Bet kadangi aš neturėjau nei žalio supratimo, kaip važiuoti jeep, man įjungus motorą, mašina staiga pašoko į priekį, perlėkė per pievelę, beveik partrenkdama mano seržantą ir atsirenkė į stovintį sunkvežimį. Mano visas kūnas drebėjo iš persigandimo, nežinojau ką be daryti. - Nuimk koją nuo gazo, tu durniau, išjunk motorą, - įtūžęs seržantas šaukė ant manęs.

Bet aš nežinojau kas tas gasas yra, o sumišęs pamiršau su kuriuo mygtuku užsivedžiau jeep. Nors aš spaudžiau ir traukiau viską, ką mačiau ir galėjau pasiekti, mano jeep stovėjo vietoje įsikabinęs į sunkvežimį, o jo ratai, sukdami vietoje, grimzdo vis gilyn į žemę.

- Tu esi durnesnis negu mes galvojom - tas pats seržantas mane koliojo, išokdamas į jeep užgesinti motorą.

- Tu tikrai pasielgei lyg būtum buvęs durnas ožys - aš dar pridėjau. Gal ir tavo teisybė, Ale, - Vidas palingavo galvą. - Aš pasilikau pas amerikonus dar keletai dienų, iki pramokau valdyti jeep. Kada buvo laikas išvažiuoti, pats seržantas atėjo mane išlydėti, norėdamas užsitikinti, kad aš pas jį niekada daugiau nebegrišiu.

Klausydama jo neįtikėtinų, bet tikrai pergyventų, nuotykių, aš plyšau iš juoko. - O ką tu po to darei?

- Buvo saulėtą vasaros dieną, kai aš palikau amerikonių kareivines. Dabar jau gerai valdydamas jeep, aš važiauvau švilpaudamas ir linksmas greitkeliu iki pravažiavau grupę jaunų, grakščių mergaičių, einant pakelėje. Jos man pamojavo. Atsisukau pasižiūrėti. Jos vėl man pamojavo. Grįžau pasižiūrėti jas pavežėti, o kai jos mane prašėnėjo lietuviškai, iš džiaugsmo vos galėjau prakalbėti. Merginos buvo dar daugiau nustebintos pamaisius lietuviškai kalbant amerikonių kareivį, ir net važiuojant jeep.

Kai išsikalbėjom, jos man paaiškino, kad dabar Lietuva yra vėl pavergta Maskvos ir kad UNRRA kuria pabėgėlius, kaip mes, lagerius Vakarų Vokietijoje. Pasibaisėjęs amerikona, kad jie mane taip suklaidino, nutariau pats ten nuvažiuoti ir pasitikrinti ar tikrai taip yra.

- O, tai tu taip ir negrižai į Lietuvą?

- Ne, Ale. Kaip aš galėjau važiuoti ten, susitkęs būrį tokių gražių merginų. Vietoj to, aš apsigyvenau tam pačiam

lageryje kur jos gyveno. Turėdamas Amerikos dokumentus ir jau šiek tiek pramokęs kalbėti angliškai, aš gavau gerai apmokamą darbą pas UNRRA. Ir taip pradėjau savo gyvenimą DP stovykloje patogiai ir gerai. Ten dirbdamas raštinėje, aš susipažinau su Marlena, bet apsivedėm tik Beechworth.

- Kur tu buvai užkliuvęs? Mes senai jau tavęs laukiame, - Evos brolis ji barė pasiekus jo namus. O kas ji per tokia? - jis pirštu parodė į mane, stovėdamas ant verandos.

- Aš esu Alė, Evos draugė. Aš tikuosi ją rati pas jus.

Ne, ji yra namuose su tėvais. Gal užėisi į vidų kavutei ir gabaliukui pyragaičio? - jis mane draugiškai pakvietė.

- Ačiū, bet jau vėlu ir aš dar noriu pamatyti Evą. Pasimatysime kitą kartą, - ir paspaudus jam ranką, palikau juos.

- Ale, neužmiršk mus vėl aplankyti, - išgirdau Vido balsą nueinant.

Dabar buvau tikra, kad Marlena ir jos mama jam nieko nebuvo sakiusios apie mano paskutinį apsilankymą pas jas. Pasijaučiau daugiau nusivylus, negu pikta.

Po kurio laiko iš kitų moterų sužinojau, kad Marlena pavydėjo bet kokiam moteriškei, kuri išdrįso net pažiūrėti į jos vyrą. Tas patvirtino mano įtarimą. Kurį laiką pykau ant jos, kad ji negalėjo suprasti, jog aš buvau tik Vido vaikystės drugė, o ne varžovė.

Po Kalėdų Vido beveik nemačiau ir jeigu netyčia susitikau, visuomet kažkur skubėjo. Jis man aiškino, kad dabar dirba du darbus. Po savaitės ilgų valandų darbo odų fabrike, savaitgaliais jis skubėjo į vaismedžių sodą, padėti ūkininkui ravėti, apkarpyti medžius ir nuimti derlių.

-Sodininkas man gerai apmoka, o mums kiekvienas penas, kurį aš uždirbu, yra labai reikalingas, nes mes rimtai galvojame nusipirkti sau namą, - jis vieną dieną man paaiškino su pasididžiavimu.

- Ar Marlena neužpyks, jeigu aš jus aplankysiu? - vėl paklausiau jo, vildamasi, kad gandai apie jos pavydumą nėra teisingi.

- Ale, Marlena užtenkamai sunkiai dirba visą dieną senelių namuose, o grįžus namo dar turi apžiūrėti savo motiną - jis man rimtai atsakė, mėgindamas nusišypsoti tikrąją priežastį.

BARBECUE

Dirbdama su australe Marge, susipažinau su jos broliu Jeremy. Jis buvo mažiausias šešių pėdų, jo saulėje nudegęs veidas buvo padengtas šlakais, o jo lengvai banguoti, rausvi plaukai kvepėjo Californian Poppy tepalu. Nemėgo puošti, dėvėjo kasdien tuos pačius rūbus kurie buvo paprasti bet tvarkingi ir švarūs. Jeremy eidamas metė kairę koją į vidų ir ji einant iš tolo galėjau atpažinti. Jis dirbo kaip sanitaras toj pačioj psichiatrinėje ligoninėje kaip ir aš. Čia aš jį ir susipažinau.

Jo šeima buvo airių kilmės.

Pakalbėkime apie sveikatą...

Dantis reikėtų valyti ne ilgiau kaip dvi minutes

Jei manote, kad dantis reikia valyti kuo stipriau ir kuo ilgiau, - klystate. Naujas tyrimas parodė, kad neverta labai spausti dantų šepetėlio ir brūzuoti juo ilgiau nei dvi minutes.

Sekmadeniais, kada abu buvom laisvi, mes susitikdavom prie bažnyčios. Iš ten jis mane palydėdavo iki slaugių namų, važduodamas, kad jis mane mėgino mokinti anglų kalbą, o aš nusidaviau, kad mokausi. Jis buvo mielas, jaunas vyrukas ir būdama su juo jaučiausi artimiausiu negu su bet kuriuo kitu jaunu australu.

- Ale, mano tėvai ruošia "barbecue" šį savaitgalį. Yra mano gimtadienis. Ar tu galėtum ateiti? - Mėgindamas pasivyti, Jeremy šaukė iš tolo man tik išėjus iš ligoninės. Jo balsas buvo tvirtas ir skambėjo daugiau kaip įsakymas, negu pakvietimas.

- Taip... ką? O... Aš nesuprantu kas yra ta "barbecue"... - nustebus sumurmėjau, jam priartėjus.

- Tu tikrai nežinai kas yra "barbecue"? Kaip tai gali būti? Ale, tu tik šaipaisi iš manęs...

- Taip... Ne... Aš tikrai nežinau kas tai yra, - teisinausi sumišęs.

- O aš nežinau kaip tau išaiškinti. Dabar tu tikrai turėsi ateiti ir pasižiūrėti pati, - nusibaidęs musė nuo nosies, vėl tęsė toliau. - Mano tėvas keps mėsą lauke... tu žinai, "barbecue"...

Ką? Tėvas ruoš maistą jo gimimo dienai? Atrodo kas iš tikrųjų yra tiesa, jog australės moterys nemoka virti, staiga perbėgo mintis. Tą aš turiu pati tikrai pamatyti pagalvojau.

- Taip... Ateisiu. Ačiū už pakvietimą - dar viso neišsklausius, tvirtai jam atsakiau.

- Ir nepamiršk atsivesti savo drauges kartu, - jis priminė man su šelmiška šypsena.

- Taip... taip... Nepamiršiu, - norėdama sužinoti ką "barbecue" turi bendro su jo gimtadieniu, aš pridėjau viską ką jis man besakė. - Tai pasimatysime šeštadienį, šeštą valandą, - jis vėl priminė, man pasisukant į slaugių namus.

Tą vakarą, sėdėdama prie lango, aš galvojau apie gaudus, kurie buvo pasklidę mūsų mažam miestelyje tarp imigrantų.

Dažnai girdėjau pašnibždas iš nesenai atvykusių europiečių apie Australijoje gimusias ir augusias moteris, kad anglų kilmės šeiminkės buvo blogiausios iš visų. Pagal tuos pletkus, šitos moterys reikalaujo iš savo vyrų atnešti joms arbatą ir pusryčius į lovą, o po to jos voliodavosi ten iki pietų. Atsikėlusios, nusipudruodavo savo nosis ir eidavo pliuropi pas kaimynės iki vyrų grįždavo iš darbo. Vakare jie turėjo virti joms vakarienę, suplauti indus ir po to palepinti, nusivesdami jas į kiną arba šokius.

Man tokie papročiai patiko ir tikrai būčiau buvusi labai laiminga taip lepinama.

Aš taip pat girdėjau ir kitokių pasakojimų apie nesenai atvykusias moteris iš Europos, kurios lepino savo vyrus ir klausė jų įsakymų. Šitos moterys prižiūrėjo namus švariai, buvo puikios virėjos ir geros motinos savo vaikams. Bet nežiūrindami tokių pagyrimų, toks gyvenimas manęs neviliojo.

(Bus daugiau)

Nuo to jūsų dantys nebus švaresni. Be to, ilgas dantų valymas spaudžiant šepetėlį gali padidinti riziką sulaukti burnos sveikatos problemų.

Niukastlio (JAV) universiteto periodontologijos profesorius Peter Heaseman teigia, kad dantų valymo tikslas - pašalinti apnašas, lipnias medžiagas, kurios prikimba prie dantų ir dantenų po valgio.

Šios apnašos gali sukelti ne tikai eduonį, bet ir įvairias dantenų ligas.

Bet stiprus arba per ilgas valymas gali pažeisti apsauginį dantų emalį, dantenas ir sukelti kitų burnos sveikatos problemų.

Tyrinėtojai stebėjo dvylikos savanorių dantų valymo techniką ir įpročius. Keturias tyrimo savaites jie naudojos elektriniais dantų šepetėliais, kurie buvo sujungti su kompiuteriu, fiksuojančiu valymo laiką ir šepetėlio spaudimo lygį.

Tyrinėtojai pastebėjo, kad apnašos daug geriau pašalinamos, kai dantys valomi apie dvi minutes, o šepetėlis spaudžiamas tokia jėga, kuri prilysta vieno apelsino svariui.

"Jeigu pernengsite šią ribą, norimo efekto nesulauksite. Be to, galite pakenkti savo dantims ir dantenoms", - tvirtino P. Heaseman.

Jo manymu, tokių pat rezultatų galima tikėtis ir naudojantis įprastais dantų šepetėliais.

Popietės miegas pagerina smegenų darbą

Jeigu ko nors mokėtės, padarykite pertrauką ir nusūnškite.

Tai padės geriau įsiminti naujas žinias.

Neseniai atliktas tyrimas parodė, kad, mokydamiesi naujų dalykų, iš 60-90 minučių po gulio dieną galite tikėtis tiek pat naudos, kaip ir išmiegoję visą naktį.

Jau anksčiau atlikti tyrimai parodė, kad popietės miegas gali pagerinti smegenų budrumą, produktyumą. Be to, jis turi įtakos ir teigiamoms emocijoms.

Bet iki šiol nebuvo aišku, kiek dienos miegas turi įtakos mokymuisi.

Mokslininkai teigia, kad pastabumo įgūdžiai, pavyzdžiui, tam tikro daikto suradimas tarp kitų dėmesį blaškančių objektų, be kita ko priklauso ir nuo gero nakties miego.

Tyrimas, kurio rezultatai paskelbti leidinyje "Nature Neuroscience", atskleidė, kad tokio pat pagerėjimo galima sulaukti ir po 60-90 minučių trukmės dienos miego - tai laikotarpis, per kurį miegaliai patiria dvi poilsui labai reikalingas miego fazes.

Mokslininkai stebėjo grupę suaugusiųjų, kuriems buvo duota tam tikra vizualinė užduotis - tyrimo dalyvių buvo paprašyta kuo greičiau surasti daiktą tarp kitų, panašių į jį.

Susipažinti su šiais daiktais tyrimo dalyviai gulėjo 90 minučių ryto. Jų sugebėjimai juos atkirti nuo kitų buvo tikrinami tos pačios dienos 19 valandą, o vėliau - kitos dienos ryte.

Paaiškėjo, kad tie tyrimo dalyviai, kurie tarp užduoties mokymosi ir vakaro nusenūdavo 60-90 minučių, užduotis atlikdavo daug greičiau nei tie, kurie nemiego davė arba miegodavo per trumpai ir nespėdavo patirti dviejų miego fazių.

"Valstiečių laikraštis"

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Už Petronėlės Šiuškienės vėlę šv. Mišioms aukoję:

Socialinės Globos Moterų Draugija \$20 ir Australijos Lietuvių Katalikų Federacija \$50.

Aukos "Tėviškės Aidams"

\$A100 Danutė Baltutis (Los Angeles), \$50 Z. Prašmutaitė, vietoje gėlių a.a. P. Šiuškienės atminimui, \$25 J. Balčiūnas, po \$10 S. Bartaška, V. Staitis, po \$5 J. Zinkus, J. Ašmonas,

I. Budrys, J. Klupšienė, B. Stepšienė (Tas.).

Nuoširdžiai dėkojame visiems aukotojams ir kartu prisijungusiems prenumeratų. "T.A." administracija

Kun. Arnašiaus išleistuvėms Aukos

Po \$100 K.L. Bartaškai, Z. Prašmutaitė, po \$60 A.L.K.F. S.R. Šmitai, Vaišuliai, po \$50 M. Matulionienė, S.P. Švambariai, O. Binkienė, R. Kenny, Z. Mackevičius, M. Prašmutienė, P. Morkūnas, B. Staigutienė, V. Didelis, \$40 G. Ir R. Baltutytės, po \$30 J. ir J. Žalkauskai, J. Bartašienė, po \$25 V. ir R. Mačiulaičiai, A. Rakūnas, B. Staigutienė, J. Bartašienė, R. Rakūnas, po \$20 E. Marganavičius, E. Šiurnienė, O. Zumerienė, S. Šeduikis, M.E. Sidlauskai, A.E. Tomkinas, Z. Pranckūnienė, S. Eimutis, A. Vyšniauskienė, A.V. Sakalauskai, E.V. Čižauskai, B. Leitonas, P. Dainutienė,

S. Tamošaitis, E. Juškevičienė, V.D. Daniai, J. Vaitkus, A. Jankevičius, A.J. Šimkai, J. Simutienė, H. Statkuvienė, H.D. Antanaičiai, A. Vokienė, T.V. Pošiūnai, A. Kairaitis, L.M. Kozlovskiai, S.A. Mucenieki, A. Klimas, Anon, \$15 G. Jokubaitienė, po \$10 M. Miliauskienė, R. Rindzevičienė, J. Varkalis, V. Rutkauskienė, J. Bruožis, A. Sadauskienė, D. Sparvelienė, A. Stupuras, D. Lynikienė, R. Umbražiūnienė, J. Ūsas, A. Miškinis, Z. Augaitis, po \$5 J. Klupšienė, J.J. Gabriai, A.A. Petrauskai, P.K. Petraičiai.

Viso \$1800.

Melburno Lietuvių Klubo pranešimai

Prašome paskubėti susimokėti nario mokesį

Klubo metinis susirinkimas šiais metais įvyks 20-tą rugsėjo 2 val. p.p. Kandidatų pareiškimai turi būti valdybai pristatyti ne vėliau, kaip 31-ą rugpjūčio. Visų Klubo narių pareiga yra slapto balsavimo būdu išrinkti sekančių metų valdybą. Pagal mūsų Klubą įstatus mes privalome išsiuntinėti balsavimo lapelius tik tiems nariams, kurie yra jau susimokėję šių metų nario mokesį. Paskutinė diena tai atlikti yra 31-ą rugpjūčio. Gaila, bet mūsų įstatai mums neleidžia pavėlavusiems susimokėti dalyvauti valdybos rinkimuose.

MLK Valdyba

Talkoje galima susimokėti nario mokesį

Klubo metinis susirinkimas šiais metais įvyks 20-tą rugsėjo 2 val. p.p. Tik susimokėję nario mokesį turi teisę balsuoti. Kad palengvinti nariams tą pareigą atlikti Talkoje atidarėme specialią sąskaitą. Nario mokesčius taip pat priima Klube sekmadieniais Z. Augaitis ir E. Marganavičius senai įprasta tvarka. Daugiau informacijų galite gauti kreipdamiesi Talkoje pas Paulių Jokubaitį ir pas virš minėtus Klubą valdybos narius.

MLK Valdyba

KVIETIMAS

Melbourn "Dainos Sambūrio" choras pradėjo repetuoti ir ruošiasi metiniam koncertui, kuris įvyks lapkričio 16 d.

Kviečiame naujus dainininkus, kurie norėtų prisijungti prie mūsų choro. Repetacijos vyksta antradieniais 7 val. vakaro. Laukiame norinčių prisijungti prie mūsų.

Valdyba

News from the Association for the Advancement of Baltic Studies (AABS)

CALL FOR PAPERS

12th Conference of Baltic Studies in Australia

October 1 & 2, 2004

University of Melbourne

We invite scholars to submit abstracts of 200 words for papers, forums or round-tables at the 12th conference. Abstracts should be sent to AABS Australasian section President Dr. Uldis Ozolins at uldis@languagesolutions.com.au or mail to 221 Rathmines St., Fairfield, Victoria 3078, fax/phone +61 3 9486 1491.

OZOLINS in the BALTIC

Are you interested in a tour of the Baltics? The President, Dr. Uldis Ozolins will be leading a tour in 27 July- 17 August 2004 to the three Baltic states and St. Petersburg. The tour is organised through Australian Studies Abroad, a company that specialises in educational tours including tours that count as academic credit. The tour will focus on history, culture, architecture and art. See the ASA website www.asatravinfo.com.au. (Unfortunately, information about the free public lectures held on 3 August 2003 missed copy deadline).

A. † A. Mečys DAVALGA

"- Dar nežinojau, kas yra likimas, o jis mane jau lietė, jau matavos lyg drabužius, apžiūrėjo, svarstė, kiek tilptų manyje, kiek aš pakelčiau, hyg tempiama styga - kiek išlaikčiau, kaip suskambėčiau ar galbūt nutrūktčiau staiga..."

O, liudėsys, o džiaugsmas, meilė, tikėjimas, nusivylimas, skausmas ir daug kitų dalykų? Negalėjau žinoti jų. Tačiau aš negalėjau jų nepažinti -"

(Justinas Marcinkevičius)

Š. m. liepos 7-tą d., Grace McKellar slaugos namuose, 3 metų paralyžiu varginamas, Mečys ramiai užmerkė akis amžinam poilsiui. Paliko liūdinčią vienintelę dukrą Daną, žentą Gavin Rafferty, anūkus Brownyn, Sean ir Brian, proanūkus David, Laura, Hannah, Katelyn, Claire ir Hollie. Anūkai ir proanūkai labai mylėjo senelį ir prosenelį. Visi šoka tautinius šokus ir minėjimų proga išmokdavo lietuviškų dainelių jo pralinksminimui.

Laidotuvės įvyko liepos 11-tą d. šv. Petro ir Povilo bažnyčioje gedulingomis pamaldomis. Išvakarėse Kings koplyčioje atkalbėtas Rožinis, kurį pravedė žentas Gavin. Šeima labai džiaugėsi, kad kun. Egidijus Arnašius atvažiavo iš Melbourne ir labai gražiai atliko apeigas lietuvių ir anglų kalbomis.

Skaitymus atliko anūkai Sean ir Brian ir Stasė Lipšienė abiem kalbom. Auką atnešė proanūkai David ir Laura.

Atsiveikimo žodį tarė ALB Apy. vicepirm. K. Starinskas išskeldamas jo nuopelnus lietuviškame darbe, bei įnašus lietuviškoje veikloje per 50 metų. Anūkė Bronwyn Cooling tarė žodį šeimos vardu. Palaidotas Rytų kapinėse pas žmoną Mariją. Leidžiantis karstui sugiedota Marija Marija. Šermentys įvyko lietuvių patalpose Pettitt Park.

Velionis gimė 1919 m. gruodžio 21-ąją d., Kaune, šešių vaikų šeimoje - du broliai ir trys seserys. Užaugo Kauno mieste ir čia baigė gimnaziją, bet antras pasaulinis karas sutrukdė galimybes tęsti aukštesnį mokslą. Karo audrų sukūriuose 1943 m. sausio pradžioje vedė Mariją ir

susilaukė dukros Danutės, kuri gimė Kaune.

1944 m. savanoriu stojo į vietinę rinktinę, kur mokymą atliko Marijampolėje, bet aplinkybės padiktavo kitą kelią. Artėjant Rusijos komunistinei armijai su šeima pasitraukė į vakarų Vokietiją.

1949 m. laivu General Steward su visa šeima emigravo į Australiją. Sutartį atliko Bonegilloje ir 1951 metais apsigyveno Geelonge ir pradėjo naujakūrstės sunkias sąlygas.

Mečys ir Marija būdami patriotai lietuviai stengėsi išauklėti dukrelę lietuviškoje dvasioje. 1952 m. jo vadovaujama tautinių šokių grupė pradėjo pasirodymus australų organizacijoms.

1954 m. lapkričio mėn. M. Davalga buvo pakviestas į Lietuvių Namų statybos komitetą, o vėliau net keletą metų ėjo pirmininko pareigas. Mečys būdamas statybos komitete užvedė Darbų dienyną, kuriame surašyta visa statybos eiga: kas ir kiek dirbo, kokie darbai atlikti. Atgavus Nepriklausomybę, velionis aplankė savo gimtinę Kauną.

Mečys mėgo skaityti ir retkarčiais pasirodydavo jo straipsniai spaudoje. Buvo ramaus būdo ir mėgo medžio ornamentų drožinėjimą - gal ne vienos lietuvių namų svetainės išpuoštos jo drožiniais. Vienas iš didžiausių jo rankdarbių, tai koplytstulpis tautinių šokių grupei Gegutė per Lietuvių Dienas Geelonge.

Ramiai ilsėkis Viešpaties Karalystėje, o visai šeimai reiškiam gilią užuojautą.

Irta Mikėnienė ir Juozas Gailius

PADĖKA

Labai dėkoju žmonėms, kurie paaukojo pinigų kurčiai mergaitei Nomedai, nes jai reikalinga operacija: Hackett šeimai, S. Šiuškui, L. Ramanauskienei, J. Erminienei, Varkaliui Justinui, Kalusevičiui Valiui, Adelaidė anonimas. Labai ačiū, šie žmonės paaukojo \$A771.32.

Labai prašau, padėkite kiek galite, nes operacija kainuoja labai brangiai, o mes labai norime, kad mūsų dukrytė girdėtų ir būtų kaip visi normalūs vaikai. Labai norime, kad ji galėtų lankytis normalią mokyklą su visais girdinčiais vaikais. Iš anksto labai dėkojame. Nomedos mama

Norinčius paaukoti Nomedos ausų operacijai prašome kreiptis į "Talkos" banką

Padėkos Teresei Jurgelaitienei ir parapijiečiams

Nuoširdžiai dėkojame už laišką, kurį neseniai gavome. Mes būtume dėkingi už Jūsų atsiųstas dovanas, nes materialinė parama mūsų vaikučiams labai reikalinga.

Kybartų specialiosios internatinės mokyklos bendruomenės vardu direktorius Jonas Jonytis

Prieš porą savaitių gavome nuo Jūsų laišką, o vakar jau džiaugėmės siuntiniais - gavome 7 dėžes.

Labai ačiū už rūpestį ir nuoširdumą. Linkime Jums puikios sveikatos ir ištvermės atliekant gerus darbus.

L.e. direktoriaus pareigas, Daiva-Valentina Didvalienė

Nuoširdžiai noriu padėkoti už auką \$A300 šeimoms, aš ją visą išskirsiu, o taip pat perdaviau ir klebonui Justinui voką. Jūsų sunku, bet labai pašventusį darbą prisiminsiu maldoje kiekvieną sekmadienį. Pasimelsiu už Jūsų šeimą ir visus aukotojus. Kartais vien žodžių neužtenka, tik širdis gali išreikšti didžiausią džiaugsmą - Ačiū, ačiū. Kun. K. Ralys

Tėvyne – mes nepamiršom Tavo!

Australijos Lietuvių bendruomenė – už stiprios Lietuvių išsaugojimą ir kūrybingą tradicijų skleidimą

ALB delegatai: D. Šlitterytė, G. Antanaitis, L. Kalėda, H. Antanaitis, B. Prašmutaitė, P. Bielskis ir dr. K. Zdanis - Pasaulio Lietuvių 11-ajame Seime Vilniuje 2003.VII.7-11 d.d.

Lietuvos vizijos reikšmė ir perspektyvos

Praūžė, pralėkė šiaurės laikai, Tėvyne Lietuva tapo laisva suvereni valstybė. Beliko stengtis kurti ir jai padėti įsiskverbti į demokratišką pasaulio ratą. Daug darbų ir pastangų tam deda Pasaulio Lietuvių bendruomenės.

Tolimoje Australijoje gyvenantys lietuviai tiek asmeniniu pavyzdžiu tiek grupėmis išsibarstę po didžiulį kontinentą pamažu suprasdami Lietuvos įvaizdžio svarbą skleidžia žinias apie Lietuvą, jos kultūrą, ekonominius, mokslinius pasiekimus tarp šalies gyventojų. Klausimas: "kur ta Lietuva yra?", dar skamba žmonių lūpose, bet jau ne taip dažnai, kaip kad buvo sovietų laikais. Australijos inteligentija domisi Lietuva ir pažįsta jos žymius žmones ar vietinius lietuvius pasiekusius karjerinės sėkmės.

Australijos vyriausybė yra atvira daugiakultūrinei bendruomenei ir skatina bei padeda etninės kultūros išsaugojimui bei vystymui Australijoje. Jie ne tik skiria finansinę pagalbą, bet rengia etninių bendruomenių festivalius, skiria valstybinius apdovanojimus, teikia vietą SBS TV ir Radijuje transliacijos stotyje. Žinoma, kad vietiniai lietuviai savo vienų pastangomis Lietuvos įvaizdžio tolimojoje Australijoje nepakels be pagalbos iš Lietuvos, be tarptautinio bendradarbiavimo vystymo. Lietuvos kultūrai sustiprinti reikalinga profesionali parama iš Lietuvos. Vietiniai šokių ir chorų kolektyvai jau nebeapjėgūs konkuruoti nacionalinėse arenose. Uždari kolektyvų pasirodymai neturi didelės pažintinės reikšmės tarp Australijos gyventojų. Taigi kviestume Lietuvos profesionalius kolektyvus, muzikines grupes ar pavienius atlikėjus išbandyti Australijos nacionalines scenas. Žiupsnelis naujo, neregėto sudomins labai draugišką australietišką publiką.

Neužmirškime ir knygų apie Lietuvos anglų kalba nebuvimą Australijos didžiosiose bibliotekose. Kaip žmonės apie mus sužinos, jeigu mes jiems nesudarysim tam galimybių, neparodysime savo kultūros, kalbos grožio ir pagaliau jeigu nepavaišinsime cepelinais. Mes, būdami savo Lietuvos ambasadoriais, ir suvokdami pasaulio raidos istoriją, privalome būti stiprūs ir savimi pasitikintys lietuviai. Tik mūsų artimas sąveikavimas su kitomis kultūromis neleis Lietuvai kultūrai pasilikti mizėje, o Lietuvai prie Baltijos jūros krantų. Lietuvos įvaizdis sukurs tai – kokią Lietuvą mes norime matyti ateityje. Šios inspiracinės minties vedami

Australijos lietuviai pradėjo ir sieks kūrėti lietuviškos kultūros židinius prie kurių prisės ir su Lietuva susipažins ir aborigenas, ir kinietis, ir anglas. Filosofinė vizija apie ateities Lietuvą turi būti pripažinta kaip inspiracinė tautos ir kultūros išlikimo jėga.

Naujieji Lietuviai Australijoje

Lietuvių skaičius Australijoje natūraliai mažėja. Pagal paskutinią žmonių surašymą lietuvių kilmės lietuvių Australijoje gyveno 3689 ir 216 iš jų nuolatiniame gyvenime atvykę per paskutiniuosius 15-ka metų. Naujosios bangos atvykusių lietuvių didesniuose miestuose galima suskaičiuoti apie porą šimtų.

Tai jaunimas atvykęs padirbėti keletui metų ar studijuoti. Žinoma toks skaičius kaip lašas delne ištirpsta dideliame žemyne. Bet galima pasidžiaugti jaunimo veikla Lietuvių bendruomenėje ir jų skverbimasi į naują gyvenimą. Naujieji lietuviai plačiai yra įsijungę į tautinių šokių, skautų, jaunimo ir Lietuvių klubų veiklą. Naujųjų rankos pakeitė Lietuviškos spaudos leidėjus, mokytojus savaitgalio Lietuvių kalbos mokyklose ir veda lietuvių radijo laidas. Lietuviškos kultūrinės programose pasirodo nauji talentai stažuotėms ar darbui atvykę iš Lietuvos. Jaunimas įsijungia į organizuojamas "Šv. Valentino dienas", alaus, blynų ar karališkus balius, vaidina statomose pjesėse, dalyvauja kūrybos vakaruose, kaip "Meilės laiškai". Sydnėjaus Lietuvių pageidavimu šiais metais iš Klaipėdos atvyko profesionali virėja – Daria.

Žmonės yra patenkinti galėdami savo klube švęsti įvairias šventes bei pasikviesti australus paragauti lietuviškos virtuvės patiekalų.

Atvykusiųjų tarpe turime ir aukštos technologijos specialistų, kurie nesibodėdami padeda kuriant naujas Internetines svetaines. Jų kiekiu, kaip ir kokybe Australijos lietuviai dar negali pasigirti. Informacijos atvykusiems lietuviams praktiškai nėra jokios. Tai spraga, kurią naujoji Krašto Valdyba stengsis užpildyti. Susigaudyti ir įsitvirtinti naujoje valstybėje nėra lengva. Į tai dėmesį atkreipė 2002 m. gruodžio mėn. vykęs Australijos Lietuvių Tarybos suvažiavimas. Jame buvo akcentuojamas vyresniųjų žmonių tolerantiškumas naujųjų atvykėlių atžvilgiu, naujųjų poreikių supratimas, bei pagalba įtraukiant juos į savo ratą.

POETAS JUOZAS ALMIS JŪRAGIS

Algis BUČINSKAS

Iš Vokietijos Plungėje įsisteigę kapucinai turėjo įtakos mūsų lietuviškai intelingentijai. Savaimė aišku vienuolių tikslas buvo, kad jų auklėtiniai taptų kunigais.

Juozas, net ir paskendęs mokslo krūviu gimnazijoje, ar atvažiavęs į namus Kalėdoms kelioms dienoms, nenustoja rašęs eilėraščių. To laiko eilėraščiai yra knygoje "Žeme, būk mano motina".

Pradeda ieškoti sau skambančio vardo. Sugalvoja *Almis* nuo žodžio "almėti", šis vardas jį lydi likusį gyvenimo kelią.

Išbuvęs tris metus klieriku, nusprendžia, kad per didelė atsakomybė apsiimti kunigo kilnias pareigas. Paprašo dispensacijos.

Kapucinų viršininkas klausia ką jis manąs daryti. *Almis* atsako, kad eis darbo ieškoti. Jam psiūlo dirbti kapucinų leidžiamam žurnalo *Liurdas* administratoriumi. Čia, susipažinęs su darbu, pradeda duoti pasiūlymus patobulinimams. Prenumeratorių skaičius iš kelių šimtų pakyla į keletą tūkstančių. Administracija iš vieno tarnautojo išauga iki dvylikos. Tampa vedėju.

Pašaukiamas į kariuomenės tarnybą. Papuola į tą laidą, kuri neišina į atsargą. Tuo metu Lietuvą okupuoja rusai. Keičiasi okupantai, kraštą užvaldo vokiečiai. *Almis* taip ir lieka kariškoje tarnyboje, tik su laikotarpiu keičiasi uniformos.

Karo audrų anteštą į Vakarų *Almį* užtinkame laipiojantį po stulpus ir keičiantį elektros tinklo laidus į aluminiumus, o sunkesnieji eina į karo pramonę šaudymo amunicijos gaminimui.

Karo pabaigą sulaukia Prancūzijoje. Išalkęs, išsvargęs užsuko pas ūkininką, siūlydamas savo darbo jėgą už maistą. Ūkininkas įsileidžia tą užkliuvusį svetimtautį, bet prie stalo neprisileidžia ir maistą duoda dar beveik blogesnį negu savam prancūziškam sargui šuniui.

Vėliau susiranda kitą

ūkininką, lyg ir senovišką dvarą. Čia reikalai pagerėja. Vienas pats gyvena dviaukščiame pastate, minkšta lova, geri patalai, patalynė balta, kartu prie vieno stalo valgos su pliktaboriais. Ūkyje užsilikusi sena koplyčia, kur už altoriaus vištos kiaušinius deda. Pasipiktina prancūzų kunigu, kuris atėjęs aplankyti ūkininką, apleistoje koplyčioje pykpe traukia. Išmoka kaip dirbti laukuose su jaučiais. Tuos lietuviškai muštavoja, o šie vis baubia prancūziškai. Bėdos turi su šunimi, kuris niekaip nepripįsta įsakymų lietuviškai. Be maisto gauna ir algos 3,000 frankų į mėnesį. Pakelis rūkalų buvo 40 frankų. Viskas būtų buvę gana gerai, ir kasdieninis gyvenimas būtų tęsėsis ir toliau, kad ne ta Naujųjų Metų diena, kada šeimininkas liepė sukapti senas tvoras. Darbas šventą dieną, čia jau *Almiui* nepatiko. Tylėjo, tylėjo, o kovo viduryje ėmė ir pareikalavo atostogų. Nors ūkininkas ir raukėsi, bet sutiko, ypač, kad dar ir šeimininkė pritarė, jog poilsis reikalingas nors ir darbymetyje.

Atvažiavęs į Vokietiją netikėtai sutinka savo seną gimnazijos draugą, kuris dabar buvo jau vienuolis kunigas. Išsikalbėjo apie nueitus kelius, o kai *Almis* užsiminė, kad galvojęs sugrįžti atgal į Prancūziją pas ūkininką bernauti, tai senas mokyklos draugas išaiškino, kad nebūtų durnas.

Su laukuviškių pagalba, susitvarkęs dokumentus, taip ir atsidūrė prie australų imigracijos komisijos durų.

Prisikrovė į lagaminus lietuviškų knygų ir laikraščių, lipo į traukinį, kuris vežė į Italiją, o ten pakrantėje laivas į Australiją.

Tik ilpusį vagoną, koridoriaus kampūtyje pastebėjo gražią, jauną merginą šluostančią ašaras. Tuokart neturėjo drąsos užkalbinti ir paraminti. Vėliau, kai įsidarbino laivo sandėlyje, užsimezgė pažintis ir draugystė su Stanislava. Išsiaiškino ir raudos priežastį – pergyveno, nes jautė jog nebegrįžianti atgal į savo paliktą tėvynę. (Bus daugiau)

Pensininku būti smagu!

*Išgėrus puodą šiltos kavutės
Barstai piliules iš tos bonkutės...
Balta nuo pilvo ir nuo spaudimo,
Rausva nuo žarnų susitūmimo,
Gelsva, širdis kad plakų
ramiausiai,
Ruda, kad oras eitų lengviausiai.*

*Taip pasikrovus bateriją savo
Patikrink pensiją, gal atkeliavo.
Ar saulė šviečia, ar dar tamsu,
Tai pensininku būti smagu!*

*Štai susirinkom švęsti Jonines
Nors geriam kavą vietoj degtinės.
Bet kaip malonu būti drauge,
Dalintis laime, verkti varge.*

*Turime valdžią pačią geriausią,
Organizaciją kuo skaitlingiausią.
Žaidžiame "pokies" dažnai
keliaujam,*

*Aukso pajūriuos atostogaujam.
Todėl pakelkim taures, puodelius.
Užgerkim tostą už mus Jonelius!*

*Jonai tėvynėj tebus mintyse.
Joninių laužias lai degs širdyse.
Tegul šiandien nebus graudu,
Ak, pensininku būti smagu!!!*

Irena Vakarytė

Tai įdomu

Bananas – ne medis, kaip galvoja daugelis, o gigantiška žolė. Jos vaisiai skunami dar neprinokę, kad nesugestų transportuojami. Ant augalo prisirpęs bananas ne toks skanus, kaip tas, kuris baigia nokti nuskintas.

Mažai kas žino, kad "**Big Ben**" – tai ne laikrodis ant Anglijos parlamento Vestminsterioje ir ne bokštas, o laiką matuojamas varpas. Jis sveria 13 tonų ir "**Big Ben**" pavadintas Bendžamino Cholo, tuo metu, kai varpas buvo įrengtas, buvusio parlamento komisijos pirmininku, garbei.

Viena pasaulio literatūros viršūnių laikomas Germano Melvilio romanas "**Moby Dick**". Bet mažai kas žino, kad pirmą kartą 1851 metais jis buvo išleistas tik 50 egzempliorių tiražu, iš kurio nebuvo parduota nė viena knyga.

Paprastai laikoma, kad žmogus be maisto gali išgyventi ne ilgiau kaip du mėnesius. Bet 31 metų prancūzas sugebėjo išbūti nevalgyęs 384 dienas. Savo rekordinio badavimo laikotarpiu jis gėrė vandenį, kavą, arbatą ir įvairiausias sultis. Per tą laiką numetė 133 kilogramus svorio (prieš pradėdamas badauti prancūzas svėrė 215 kg).

"Sieninis kalendoriaus"